

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne, 13.2.2008
KOM(2008) 68 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

Prozkoumání vytvoření Evropského systému kontroly hranic (EUROSUR)

{SEK(2008) 151}

{SEK(2008) 152}

1. Úvod

Ve sdělení ze dne 30. listopadu 2006 o posílení správy jižních námořních hranic Evropské unie¹ navrhla Komise vytvořit stálou *sít pobřežních hlídek* pro jižní námořní vnější hranici a *Evropský systém ostrahy hranic*.

Evropská rada na svém zasedání ve dnech 14.–15. prosince 2006 uvedla, že „přednostně bude prozkoumáno vytvoření Evropského systému ostrahy jižních námořních hranic.“

Navíc k již vykonaným činnostem pro zřízení Evropské sítě hlídek (ESH) vycházející ze studie MEDSEA² a výsledků studie proveditelnosti BORTEC³ je cílem tohoto sdělení prozkoumat parametry, v rámci kterých by mohl být vyvinut Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR), zaměřující se v počátku na jižní a východní vnější hranice EU, a navrhnout členským státům plán pro vytvoření takového systému.

Aspekty tohoto sdělení, které se týkají ostrahy vnějších námořních hranic tvoří součást celkového rámce stanoveného Integrovanou námořní politikou pro Evropskou unii⁴.

Jak stanoví Schengenský hraniční kodex⁵, sestává kontrola hranic z kontrol prováděných na hraničních přechodech (hraniční kontroly) a ostrahy hranic mezi hraničními přechody (ostraha hranic). Sdělení se zaměřuje na posílení ostrahy hranic zejména za účelem zabránit neoprávněným překračováním hranic, potírat přeshraniční trestnou činnost a podpořit opatření, jež mají být učiněna proti osobám, které neoprávněně překročily hranice.

Na sdělení je třeba nahlížet v kontextu Schengenského čtyřstupňového modelu⁶ kontroly přístupu, který zahrnuje spolupráci s třetími zeměmi, a přispívá ke zdokonalení koordinace politik EU v oblasti kontroly hranic s ostatními politikami, jako je výzkum a vývoj, rybolov a doprava.

Po dokončení bude EUROSUR představovat klíčový krok k dalšímu postupnému vytváření evropského integrovaného systému správy hranic. Při provádění různých opatření popsanych v tomto sdělení by měl Fond vnějších hranic⁷ být hlavním mechanismem solidarity sloužícím členským státům při sdílení finančního břemene v Evropské unii.

¹ KOM(2006) 733.

² MEDSEA studie proveditelnosti ze dne 14. července 2006 o síti pobřežních hlídek ve Středomoří; připravená agenturou FRONTEX.

³ Studie technické proveditelnosti vytvoření systému kontroly (Evropského systému kontroly), Varšava, představená agenturou FRONTEX dne 12. ledna 2007. Srov. dále „Studie proveditelnosti kontroly námořních hranic Evropské unie“ představena společností CIVIPOL dne 4. července 2003.

⁴ KOM(2007) 575, 10.10.2007.

⁵ Články 2 a 12 nařízení (ES) č. 562/2006, (Úř. věst. L 105 ze 13.4.2006, s. 1).

⁶ Schengenský model kontroly přístupu se skládá z následujících čtyř stupňů: opatření na úrovni konzulátů, spolupráce se sousedními zeměmi, kontrola hranic a kontrolní opatření uvnitř schengenského prostoru včetně navracení.

⁷ Rozhodnutí 574/2007/ES ze dne 23. května 2007, (Úř. věst L 144, 6.6.2007, s. 22).

2. NÁROČNÉ ÚKOLY A CÍLE DALŠÍHO VÝVOJE OSTRAHY HRANIC

2.1. Náročné úkoly

2.1.1. Stávající infrastruktura pro ostrahu a spolupráce na národní úrovni

V současné době vnitrostátní systémy ostrahy pokrývají pouze několik vybraných částí vnějších hranic EU. Studie BORTEC poukázala na skutečnost, že v osmi členských státech majících vnější hranice ve Středozezemním moři a v jižní části Atlantického oceánu je do ostrahy hranic zapojeno zhruba 50 orgánů ze 30 institucí, někdy se souběžnými kompetencemi a systémy.

2.1.2. Stávající pokrytí nástrojů ostrahy

Vzhledem k technickým (současná výkonnost radarových senzorů, omezená dostupnost družic) a finančním omezením jsou oblasti pod ostrahou nyní omezeny na některé rovinné nebo pobřežní oblasti a na oblasti pozemních hranic nebo volného moře, kde se provádějí operace.

2.1.3. Spolupráce se třetími zeměmi

Migrační tlak představuje značné problémy nejen pro členské státy na severním pobřeží, ale také pro třetí země na jižním pobřeží Středozezemního moře, pokud jde o odhalování, zatýkání a přijímání migrantů, další práci s nimi a jejich readmisi.

2.2. Cíle

2.2.1. Snížit počet nezákonných přistěhovalců, kterým se podaří vstoupit do EU, aniž by byli odhaleni

Orgány odpovědné za kontrolu hranic v členských státech potřebují získávat včasnější a spolehlivější informace, aby mohly odhalit, rozpoznat a zachytit osoby, jež se pokoušejí nezákonně vstoupit do EU, a tím snížit počet nezákonných přistěhovalců, kterým se podaří překročit vnější hranice EU, aniž by byli odhaleni.

2.2.2. Zvýšit vnitřní bezpečnost EU jako celku tím, že se přispěje k předcházení přeshraniční trestné činnosti

Účelem systému ostrahy hranic nejen pouze zabránění neoprávněným překročením hranic, nýbrž to je také cenný nástroj k potírání přeshraniční trestné činnosti, jako je terorismus, obchod s lidmi, pašování drog, nedovolený obchod se zbraněmi atd.

Značné finanční prostředky, které plynou ze zapojení do různých druhů nezákonných činností a dostupnosti nových technických prostředků, poskytují skupinám zapojeným do organizované trestné činnosti široký okruh možností i vybavení.

Potírat tyto hrozby je hlavním a nejdůležitějším úkolem policejních sil a zpravodajských služeb členských států. Účinný systém správy hranic na vnitrostátní i evropské úrovni slouží nejen je však cenný nástroj k potírání přeshraniční trestné činnosti.

2.2.3. Posílení pátracích a záchranných schopností

Mnoho nezákonných přistěhovalců a osob, které potřebují mezinárodní ochranu, cestuje v podmínkách nesmírného utrpení a podstupuje velká osobní rizika při svých pokusech nezákonně vstoupit do EU tím, že se ukrývá v dopravních prostředcích, nákladních lodích atd. Nedávná praxe cestování na palubě přeplněných člunů nezpůsobilých k plavbě na moři drasticky znásobila počet nešťastných migrantů a uprchlíků, kteří přijdou o život, když se utopí v Atlantském oceánu mezi Afrikou a Kanárskými ostrovy a ve Středozezemním moři.

Daň v podobě tragických úmrtí při tomto druhu nezákonného přistěhovalectví je nepřijatelná a tudíž musí dojít k jejím značnému snížení. Je nutné zlepšit schopnost vyhledávat malé čluny na volném moři, což povede k většímu počtu pátracích a záchranných činností, a tedy k záchraně více životů na moři. Dlouhodobých řešení náročných úkolů způsobených řízením migrace však lze dosáhnout pouze komplexní strategií, jež bude zahrnovat spolupráci s třetími zeměmi rovněž v oblasti ostrahy hranic.

3. OBECNÁ KONCEPCE

Pro naplnění cílů vytyčených v předchozích odstavcích je nezbytné naplánovat společný technický rámec, v rámci kterého dojde k podpoře orgánů členských států, aby mohly účinněji jednat na místní úrovni, velet na vnitrostátní úrovni, koordinovat na evropské úrovni a ve spolupráci s třetími zeměmi za účelem odhalení, rozpoznání, sledování a zachycení osoby, které se pokoušejí nezákonně vstoupit do EU mimo hraniční přechody.

Evropský systém ostrahy hranic – EUROSUR – by měl podpořit členské státy, aby dosáhly plného *situačního povědomí*⁸ o situaci na svých vnějších hranicích a zvýšily *reakční schopnost*⁹ svých orgánů pro vynucování práva.

Zřízení tohoto rámce by se nedotklo příslušných oblastí soudní pravomoci členských států ani by nemělo harmonizovat nebo nahradit žádné stávající systémy. Klíčovým operativním cílem by mělo být využití sebraných informací různými systémy koherentnějším způsobem při věnování pozornosti zeměpisným podmínkám a rozdílům mezi typy hranic, zejména mezi pozemními a námořními hranicemi.

Zavedení systému EUROSUR by mělo být rozděleno do tří etap, přičemž první a druhá etapa by byly zaváděny současně, zatímco třetí etapa by byla vytvořena na dvou předchozích.

- (1) ETAPA 1: Zdokonalení a rozšíření vnitrostátních systémů ostrahy a propojení vnitrostátních infrastruktur v komunikační síť.

⁸ Situační povědomí měří, v jakém rozsahu jsou orgány schopny odhalovat přeshraniční pohyby a nacházet dostatečné důvody pro kontrolní opatření.

⁹ Reakční schopnost měří dobu, která je potřebná k zachycení jakéhokoli přeshraničního pohybu, které se má zkontrolovat, a dále dobu a prostředky při reakci na obvyklé okolnosti.

- (2) **ETAPA 2:** Zaměřit výzkum a vývoj na zlepšení výkonnosti nástrojů ostrahy a senzorů (např. satelitů, bezpilotních vzdušných dopravních prostředků atd.) a vývoj v oblasti společného používání nástrojů ostrahy. Mohlo by být vyvinut soubor společných předhraničních zpravodajských informací za účelem sloučení zpravodajských informací s informacemi z nástrojů ostrahy¹⁰.
- (3) **ETAPA 3:** Všechny relevantní údaje z vnitrostátní ostrahy, nových nástrojů, evropských a mezinárodních systémů hlášení a zdrojů zpravodajských informací by měly být sbírány, analyzovány a šířeny ve strukturované podobě pro účely vytvoření společného prostředí sdílení informací mezi příslušnými vnitrostátními orgány.

Etapy 1 a 2 by měly pokrývat námořní a pozemní vnější hranice s ohledem na měnící se způsoby migrace. Etapa 3 by se měla zaměřovat na námořní oblast, jelikož se jde o sloučení mnoha informačních zdrojů, které představují monitorovací činnosti na volném moři; ve vztahu k pozemním hranicím nevystává rovnocenný úkol v podobě monitorování takto rozsáhlého volného prostoru. Je třeba poznamenat, že pokud jde od vzdušné hranice, je nezákonného přistěhovalectví prostřednictvím vzdušného prostoru předmětem účinných kontrol na hraničních přechodech na letištích. EUROCONTROL pracuje na zabezpečení evropského vzdušného prostoru a řízení letového provozu¹¹.

4. PŘEDSTAVENÍ RŮZNÝCH ETAP A KROKŮ

Tato kapitola nastiňuje podrobněji tři etapy a zahrnuje následné činnosti, které Komise zamýšlí podniknout a dále doporučení pro činnosti členských států a agentury FRONTEX. Je připojena tabulka poskytující přehled o různých krocích vedoucích k etapě 3.

4.1. **ETAPA 1: Propojení a zjednodušení stávajících systémů a mechanismů ostrahy na úrovni členských států**

4.1.1. *Step 1: Poskytnutí nezbytné infrastruktury pro ostrahu na vnitrostátní úrovni*

Ve studiích MEDSEA a BORTEC, jakož i pro ESH, navrhla agentura FRONTEX zřídit *národní koordinačního centra* v osmi členských státech tvořících jižní námořní hranici EU ve Středozemním moři a jižním Atlantickém oceánu¹². Pro EUROSUR by taková centra měla být zřízena rovněž v členských státech, které tvoří východní pozemní hranici EU a námořní hranici EU v Černém moři¹³.

¹⁰ Například v zahraničí identifikovat plavidlo využívané k trestné činnosti a sledovat jej pomocí družic nebo systémů hlášení lodí až do zachycení na území EU.

¹¹ Bezpečnost řízení letového provozu se týká zabezpečení prostředků a služeb řízení letového provozu, aby bylo zabráněno hrozbám a omezeny jejich účinky na celkovou leteckou síť. Zabezpečení vzdušného prostoru má za cíl ochránit vzdušný prostor před neoprávněným využitím, vniknutím, nezákonnými činnostmi a jinými narušeními.

¹² Portugalsko, Španělsko, Malta, Itálie, Slovinsko, Řecko a Kypr.

¹³ Norsko, Finsko, Estonsko, Lotyšsko, Litva, Polsko, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko.

Tato centra by měla zajistit rozhodování v téměř reálném čase na místní, regionální a vnitrostátní úrovni mezi *všemi* vnitrostátními orgány, jež jsou zapojeny do úkolů kontroly hranic. Centra by měla mít schopnost poskytovat *situační povědomí* o podmínkách a činnostech podél vnějších hranic, jakož i o nezbytných nástrojích pro odpovídající reakci.

Národní koordinační centrum by mělo sloužit jako ústřední součást vnitrostátního systému ostrahy hranic, který by měl pokrývat *všechny* nebo v závislosti na posouzení rizik *vybrané* části vnějších hranic dotčeného členského státu.

4.1.2. *Step 2: Komunikační síť mezi národními koordinačními centry včetně agentury FRONTEX*

K výměně údajů mezi centry v členských státech i agenturou FRONTEX v reálném čase nepřetržitě 24 hodin denně by měla být vytvořena zabezpečená počítačová komunikační síť.

Agentura FRONTEX by měla od národních koordinačních center získávat informace v rozsahu, v jakém jsou relevantní pro koordinaci společných operací a analýzu rizik. Agentura FRONTEX by také mohla sloužit jako Evropské situační středisko tím, že by sbírala a předávala informace téměř v reálném čase těmto ve vztahu k těmto centrům, pokud jde o incidenty, ke kterým dojde podél vnějších hranic EU.

4.1.3. *Step 3: Podpora sousedním třetím zemím při budování infrastruktury pro ostrahu*

Stávající mechanismy spolupráce v Baltském moři a v Černém moři potvrdily, že spolupráce se sousedními třetími zeměmi je nezbytným předpokladem k dosažení situačního povědomí v námořní oblasti. Zatímco je finanční podpora Společenství již poskytována většině sousedních třetích zemí za účelem podpořit je při správě jejich hranic, specifická potřeba rozvoje operativní spolupráce mezi těmito třetími zeměmi a členskými státy vyžaduje zvýšenou finanční a logistickou podporu ostrahy hranic ze strany EU.

Doporučení

Členské státy, které se nachází na jižní a východní externí hranici EU se vyzývají, aby založily

- *jediné vnitrostátní koordinační centrum*, které bude nepřetržitě koordinovat činnost všech vnitrostátních orgánů vykonávajících kontrolu vnějších hranic (detekce, identifikace, sledování a zachycení) a které si bude schopno vyměňovat informace s ostatními centry v jiných členských státech a s agenturou FRONTEX;
- *jediný systém vnitrostátní ostrahy hranic*, který integruje ostrahu pokrývající všechny nebo, v závislosti na posouzení rizik, vybrané části vnějších hranic a umožňuje nepřetržité šíření informací mezi všemi orgány, které se kontrolou vnější hranice zabývají;

- členskými státy se doporučuje, aby plně využily finanční podpory dostupné v rámci Fondu pro vnější hranice pro dvě výše uvedené akce¹⁴.

Agentura FRONTEX by měla do konce roku 2008 předložit hodnocení rizik, které určí ty části vnějších hranic členských států, jež by měly být pokryty vnitrostátním systémem ostrahy, srovnání tohoto hodnocení s plány předloženými členskými státy, a zprávu o stávající a nezbytné infrastruktuře pro ostrahu ve vybraných sousedních třetích zemích.

Komise vytvoří expertní skupinu ze zástupců členských států a agentury FRONTEX za účelem vypracování pokynů týkajících se úkolů a spolupráce mezi národními koordinačními centry, jakož i role agentury FRONTEX.

Komise v koordinaci s dalšími přípravnými pracemi zahájí vypracování technické studie v rámci Fondu pro vnější hranice za účelem navrhnutí systémové architektury a odhadu přibližných finančních nákladů pro pozemní a námořní hranice, včetně technických specifikací zabezpečené komunikační sítě mezi národními koordinačními centry a agenturou FRONTEX při využití stávajících sítí, tam kde je to proveditelné. Systémová architektura by měla být flexibilní a adaptabilní, aby pojmula aplikaci a využívala všechny stávající, jakož i budoucí nástroje ostrahy hranic (srov. dále etapa 2). Studie bude rovněž zahrnovat analýzu, jak projít EUROCONTROL a EUROSUR za účelem pokrytí všech relevantních hrozeb, které se týkají ostrahy hranic v dlouhodobém horizontu.

Na tomto základě Komise na jaře roku 2009,

- předloží Radě zprávu o pokroku dosaženém při zpracovávání pokynů pro národní koordinační centra a zhodnotí potřebu legislativní iniciativy v tomto ohledu;
- předloží odhad přibližných finančních nákladů postupného rozvoje národních koordinačních center a vnitrostátních systémů ostrahy hranic;
- předloží návrh na systémovou architekturu komunikační sítě a odhad přibližných nákladů na její zřízení;
- zhodnotí infrastrukturu ostrahy hranic ve vybraných sousedních třetích zemích na základě hodnocení, které provedla agentura FRONTEX, přičemž použije toto hodnocení při programování příslušných finančních programů v oblasti vnějších vztahů a vezme v úvahu prostředky dostupné v kontextu stávajících finančních výhledů.

¹⁴ Členské státy mohou použít Fond pro vnější hranice pro spolufinancování až do výše 75 % nákladů. Viz priorita 2 strategických pokynů pro období let 2007-2013 pro Fond pro vnější hranice stanovená rozhodnutím Komise K(2007) 3925, (Úř. věst. 233, 5.9.2007, s. 3).

4.2. **ETAPA 2: Vývoj a provádění společných nástrojů a aplikací pro ostrahu hranic na úrovni EU**

4.2.1. *Step 4: Výzkum a vývoj s cílem zdokonalit výkon nástrojů ostrahy*

Pro účely ostrahy hranic jsou zejména zajímavé dva nové nástroje – satelity a bezpilotní vzdušné dopravní prostředky. Satelity pro pozorování Země přinášejí možnost pokrytí většiny planety, včetně volného moře a pobřeží a území třetích zemí. Bepilotní vzdušné dopravní prostředky poskytují podrobné snímky a mohou být umístěny na žádost nad cílovou oblast.

Satelity pro pozorování Země jsou užitečné pro monitorování a sběr zpravodajských informací z předem vymezených oblastí, ale mají v současné době omezené možnosti pro sledování. Při vyhledávání v rozsáhlých oblastech nelze najít malé cíle, zatímco pro snímky s vysokým rozlišením je pokrytá oblast malá, a tudíž je nutné znát pozici cíle, např. na základě zpravodajských informací.

Bepilotní vzdušné dopravní prostředky a satelity mohou sledovat plavidlo v evropských a mezinárodních vodách. V současné době však bepilotní vzdušné dopravní prostředky nejsou oprávněny létat v civilním vzdušném prostoru z právních a technických důvodů. Rozšíření jejich provozu na pobřežní oblasti v třetích zemích by vyžadovalo odpovídající smlouvy s těmito třetími zeměmi. Zde bude třeba zohlednit celkový rámec našich vztahů s dotčenými třetími zeměmi.

4.2.2. *Step 5: Společné používání nástrojů ostrahy*

Používání nových nástrojů ostrahy by mohlo orgánům členských států poskytnou častější, spolehlivější a hospodárnější informace o ostraze jejich vnějších hranicích i předhraniční oblasti. Je třeba zvážit způsob, jak může EU podpořit členské státy při vývoji a používání takových nástrojů, pokud jde o investice nebo vytvoření mechanismů, jež umožní sdílet užívání finančně náročných nástrojů např. satelitů. Jako zprostředkovatel by mohla působit agentura FRONTEX, která bude např. ve styku s poskytovateli služeb za účelem zadávání zakázek na satelitní snímky jménem několika členských států nebo koordinace používání vybavení např. bepilotních vzdušných dopravních prostředků.

4.2.3. *Step 6: Společný předhraniční zpravodajský obraz*

Vývoj nových nástrojů otevírá možnosti pro sběr strategických informací agenturou FRONTEX od rozličných zdrojů i orgánů členských států a třetích zemích za účelem rozpoznání vzorců a analýzy trendů, což podpoří odhalení migračních cest a předvídat rizika.

V praxi by to mohlo sloužit k zavedení společného předhraničního zpravodajského obrazu, jako doplňku k analýze rizik v současnosti vyvíjené agenturou FRONTEX. Takovýto společný nástroj by rovněž mohl mít více operativní charakter a umožňovat cílenou reakci zpravodajství při koordinaci prostřednictvím situačního centra, které založí agentura FRONTEX.

Doporučení

Sedmý rámcový program pro výzkum a vývoj (bezpečnost a vesmír) by měl být využit za účelem zlepšení výkonnosti nástrojů ostrahy k rozšíření pokryté oblasti a ke zvýšení počtu odhalených podezřelých činností i zvýšení jistoty při identifikaci potenciálně podezřelých cílů a k přístupu údajů ze satelitního pozorování s vysokým rozlišením.

Na jaře roku 2009 by proto Komise měla Radě představit koncept, ve kterém bude umožněno členským státům získávat častěji spolehlivější informace ze satelitů a další společných nástrojů pro ostrahu, pokud jde o jejich vnější hranice a předhraniční oblast v kontextu GMES (Globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti)¹⁵. Tento koncept by měl rovněž zahrnovat odhad přibližných finančních nákladů.

Na jaře roku 2009 by agentura FRONTEX měla v těsné spolupráci s kanceláří GMES Komise představit analýzu nedostatků stávajícího a možného budoucího využití satelitů členskými státy pro účely ostrahy hranic s cílem vymezit dále cíle, které mají být sledovány pro společné použití takovýchto nástrojů na evropské úrovni.

Komise zahájí vypracování technické studie v rámci Fondu pro vnější hranice, která bude analyzovat koncept a přibližné finanční náklady „společného předhraničního zpravodajského obrazu“ a předloží Radě zprávu na jaře 2009.

4.3. ETAPA 3: Vytvoření společného prostředí pro monitorování a sdílení informací pro námořní oblast EU

Etapa 3 se zaměří výlučně na námořní oblast. Cílem této etapy je integrovat všechny stávající odvětvové systémy, které poskytují zprávy o dopravě a činnostech v mořských oblastech a monitorují je v rámci jurisdikce členských států a v přilehlých volných mořích v širší síť, a tudíž umožnit orgánům hraniční kontroly využívat výhody plynoucí z integrovaného použití těchto různých systémů. Tato síť rovněž tvoří cíl integrované námořní politiky EU.

4.3.1. Step 7: Integrovaná síť systémů hlášení a ostrahy pro hraniční kontrolu a účely vnitřní bezpečnosti pokrývající Středozemní moře, jižní Atlantický oceán (Kanárské ostrovy) a Černé moře

Vzhledem k tomu, že vývoj takového „systému systémů“ je komplexní záležitostí a při zohlednění stávajícího migračního tlaku, by první krok integrované sítě měl být omezen na výše uvedené oblasti a měl by se zaměřit na *vnitřní bezpečnost* tím, že dojde k propojení orgánů kontroly hranic a dalších evropských a vnitrostátních orgánů z bezpečnostními zájmy a pravomocemi v námořní oblasti

Za tímto účelem budou v roce 2008 zahájeny pilotní projekt námořní politiky a přípravná činnost, aby vyvinuli pracovní prototypy, které mohou pomoci určit příslušné technologie a přibližné finanční náklady spolupráce a sdílení informací mezi námořními orgány, jakož i první komponenty konečného systému.

¹⁵ Viz také přílohy 10 a 12 posouzení dopadů.

Další činnosti budou provedeny na podporu progresivního vývoje integrované sítě námořního hlášení a systémů ostrahy, ve kterých informace z různých systémů zřízených evropskými a mezinárodními organizacemi (systému sledování plavidel, automatického systému zjišťování totožnosti lodí, systému identifikace a sledování na velkou vzdálenost, SafeSeaNet apod.), jakož i informace z vnitrostátních systémů ostrahy (např. SIVE, SPATIONAV, systému řízení námořní dopravy a informačního systému apod.) společně provozovaných služeb ostrahy (např. radarových satelitů, bezpilotních vzdušných dopravních prostředků atd.) a zpravodajských zdrojů jsou sbírány, slučovány, analyzovány a šířeny ve strukturované podobě na úrovni místní, členských států a evropské.

Analýza těchto údajů by měla sloužit k rozpoznání vzorců, analýze trendů a odhalení anomálií, a tudíž k předvídání rizik. Informace by měly být dostupné všem dotčeným národním koordinačním centrům, aby jim usnadnily velení a kontrolu a přijímání rozhodnutí v téměř reálném čase.

Toto společné prostředí by rovněž mělo zahrnovat činnosti jako je prověřování plavidel, osob a nákladu. Zvláštní důraz musí být kladen na bezpečnost těchto systémů a nástrojů zajišťujících odpovídající důvěrnost, celistvost a dostupnost.

Práce na studii o právních aspektech plánované interoperability různých systémů ostrahy bude zahájena v roce 2008 v rámci námořní politiky EU.

4.3.2. *Step 8: Integrovaná síť systémů hlášení a ostrahy pro celou námořní oblast EU*

Jak je uvedeno v akčním plánu¹⁶, jenž doprovázel Sdělení o integrované námořní politice pro EU¹⁷, Komise oznámí v druhé polovině roku 2008 formou sdělení pracovní plán dalších kroků směřujících k integraci všech evropských námořních systémů hlášení a ostrahy. Ten půjde dál, než jsou aspekty týkající se hranic, a bude pokrývat všechny námořní aktivity jako např. námořní bezpečnost, ochranu mořského prostředí, kontrolu rybolovu a vymáhání práva.

Doporučení

Do roku 2009 by Komise měla předložit Radě osnovu systémové architektury integrované sítě systémů hlášení a ostrahy pro Středozemní moře, jižní Atlantický oceán (Kanárské ostrovy) a Černé moře, která by umožnila orgánům kontroly hranic plně využívat integrovaných námořních systémů hlášení a ostrahy. Tato osnova by měla zohlednit výsledky studie, která bude zahájena v rámci Fondu vnějších hranic, studie provedené v rámci sedmého Rámcového programu pro výzkum a vývoj, jakož i ostatní relevantní přípravné práce.

V rámci námořní politiky EU představí Komise rovněž sdělení, které stanoví pracovní plán dalších kroků směřujících k integraci všech evropských námořních systémů hlášení a ostrahy pokrývajících všechny námořní činnosti v oblastech Středozemního moře, jižního Atlantického oceánu (Kanárské ostrovy) a Černého moře s výhledem na jeho pozdější rozšíření na celou námořní oblast EU.

¹⁶ SEK(2007) 1278, 10.10.2007, s. 8.

¹⁷ KOM(2007) 575, 10.10.2007, s. 6.

5. OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Různé činnosti, které jsou uvedeny v předchozích odstavcích, mohou zahrnovat zpracovávání osobních údajů. Přitom je třeba dodržovat zásady týkající se ochrany osobních údajů platné v Evropské unii¹⁸, osobní údaje musí být zpracovávány spravedlivě a zákonným způsobem, musí být shromažďovány ke konkrétnímu, vymezenému a oprávněnému účelu a nesmí být dále zpracovávány způsobem, který je s tímto účelem neslučitelný. Zpracovávání osobních údajů v kontextu EUROSUR musí tudíž být založeno na odpovídajícím legislativním opatření, které vymezí povahu zpracovávání a stanoví odpovídající záruky.

6. ZÁVĚRY

- Komise vyzývá Radu a Evropský parlament k diskuzi nad doporučeními předloženými Komisí v tomto sdělení.
- Komise zamýšlí zahájit práce na vypracování spolu s členskými státy pokynů pro úkolů a spolupráci mezi národními koordinačními centry a agenturou FRONTEX bezprostředně po zveřejnění tohoto sdělení.
- Komise na jaře 2009 zpětně předloží Radě zprávu o dosaženém pokroku a představí konkrétní návrhy na zřízení a spuštění systému EUROSUR (etapy 1–3) vymezeného v tomto sdělení, včetně úplného systému architektury pro propojení vnitrostátních systémů ostrahy hranic a společné aplikace a využití všech příslušných nástrojů.

¹⁸ Srov. směrnice 95/46/ES (Úř. věst L 281, 23.11.1995, s. 31); Nařízení (ES) č. 45/2001 (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1); Úmluva Rady Evropy ze dne 28.1.1981 (ETS 108).

Etapy/kroky		Odpovědné	Financování EU	Časový rozvrh					
				2008	2009	2010	2011	2012	2013
Vnitrostátní infrastruktura	1. Zřízení národních koordinačních center a vnitrostátních systémů ostrahy	Členské státy	Fond pro vnější hranice (FVH)	Programování. Hodnocení rizik agenturou FRONTEX	Zadávaní zakázek. Zpráva o pokynech	Provedení			Rezervní rok
	2. Komunikační síť mezi národními centry včetně agentury FRONTEX	Členské státy; FRONTEX	FVH pro díl členských států; Rozpočet agentury FRONTEX	Studie o architektuře sítě	Předložení studie a diskuze	Provedení			Rezervní rok
	3. Podpora sousedních třetích zemí při vytváření infrastruktury	Rada, FRONTEX, Komise	Rozpočet agentury FRONTEX pro studii	Studie o infrastruktuře ostrahy	Předložení studie a diskuze	Podpora vybraným třetím zemím v možném rozsahu			
Společné nástroje	4. Výzkum a vývoj s cílem zdokonalit nástroje ostrahy	Komise	Sedmý rámcový program pro výzkum a vývoj (RP7)	Programování o provedení projektů výzkumu a vývoje výkonu nástrojů ostrahy					
	5. Společné používání nástrojů ostrahy	Komise, FRONTEX	RP7	Studie o společném používání nástrojů ostrahy	Předložení studie a diskuze	Provedení			
	6. Společný předhraniční zpravodajský obraz	Komise, FRONTEX	FVH pro studii. Agentura FRONTEX pro provedení	Vývoj konceptu	Přestavení konceptu	Provedení			
III. Síť	7. Integrovaná síť pro Středozevní moře, Kanárské ostrovy a Černé moře.	Členské státy, Komise	FVH a RP7 pro studie	Studie o architektuře a přípravné akce (námořní politika EU)	Představení systému architektury pro část systému EUROSUR	Provedení příslušné části systému EUROSUR			
	8. Rozšíření na Atlantický oceán, Severní a Baltické moře.	Rada, Komise	K rozhodnutí	Určí se po následně po sdělení z roku 2008					